

**Krajský úřad Kraje Vysočina
Odbor územního plánování a stavebního řádu**

prostřednictvím

Městského úřadu Havlíčkův Brod

Stavebního úřadu

Havlíčkovo náměstí 57
580 61 Havlíčkův Brod

Datovou schránkou

Ke sp. zn. MHB_ST/460/2022/Pa

V Ostravě dne 28. 5. 2024

Účastník řízení: **Malý zámeček, s.r.o.**, se sídlem č. p. 1, 582 55 Herálec, IČO: 479 00 750, zapsaný v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. C 24552

právně zastoupen: JUDr. Ing. Ivanem Barabášem, advokátem, evidenční č. ČAK 11534, společníkem FORLEX s.r.o., advokátní kancelář, IČO: 042 75 705, se sídlem na adrese 28. října 3159/29, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava

**ODVOLÁNÍ PROTI ROZHODNUTÍ O SCHVÁLENÍ STAVEBNÍHO ZÁMĚRU NA STAVBU
REVITALIZACE ŽIVOČIŠNÉ VÝROBY V ZEMĚDĚLSKÉM
OBCHODNÍM DRUŽSTVU V HERÁLCI Č. J. MHB_ST/460/2022/Pa-41**

I. ÚVOD

1. Dne 15. 6. 2022 zveřejnil veřejnou vyhláškou a způsobem umožňujícím dálkový přístup na své úřední desce Městský úřad Havlíčkův brod, stavební úřad („**Stavební úřad**“), Oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení ze dne 15. 6. 2022, č. j. MHB_ST/460/2022/Pa-2 63516/2022/muhb („**Oznámení**“ a „**Stavební řízení**“), a to pro stavbu nazvanou „**REVITALIZACE ŽIVOČIŠNÉ VÝROBY V ZEMĚDĚLSKÉM OBCHODNÍM DRUŽSTVU V HERÁLCI**“, ve vztahu k pozemkům žadatele **Zemědělského obchodního družstva v Herálci**, se sídlem č.p. 134, 582 55 Herálec, IČO: 001 22 335, zapsaného v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. DrXXIV 1821 („**Družstvo**“), a to na pozemku parc. č. 927/1, 927/10, 927/33, 927/43, 927/45, 927/49, 927/51, 927/54, 927/56, 927/202, 927/204, 927/209, 1378/1, 1378/2, 1379, 1380, 1382/2, 1384/3, 1390/1, 1391/1, 1391/3, 1391/4, 1392/2, 1392/3 zapsaných na LV č. 857, k. ú. Herálec („**Pozemky Družstva**“ a „**Záměr**“).
2. Účastníkem Stavebního řízení je také společnost **Malý zámeček, s.r.o.**, se sídlem č.p. 1, 582 55 Herálec, IČO: 479 00 750, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. C 24552 („**Účastník řízení**“), která je vlastníkem mj. pozemku parc. č. st. 1, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba Herálec, č. p. 1, stavba občanského vybavení („**Zámeček**“), a dalších pozemků v okolí zapsaných na LV č. 1028, to vše v k. ú. Herálec („**Pozemky Účastníka řízení**“), a to jako **osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich, může být Stavebním záměrem přímo dotčeno ve smyslu § 94k písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů („Stavební zákon“)**, neboť Pozemky Družstva se nachází v blízkém sousedství Pozemků Účastníka řízení. Negativní vlivy související s činností Družstva se kumulují s negativními vlivy souvisejícími s provozem bioplynové stanice nacházející se v areálu Družstva, která je provozována společností MERYDEN, a.s., se sídlem na adrese Brno, Brněnské Ivanovice, Kaštanová 539/64, PSČ: 620 00, IČO: 292 25 990, a která pro svůj provoz využívá odpadní produkty Družstva („**BPS**“).
3. Účastník řízení jako vlastník Pozemků Účastníka řízení v souladu s ustanovením § 94k Stavebního zákona podal ke Stavebnímu úřadu námitky proti Záměru („**Námítky**“), a to zejména z důvodu, že povolením a realizací Záměru dojde k:
 - (a) **nepřiměřenému zásahu do vlastnického práva** Účastníka řízení a práva Účastníka řízení na podnikání;
 - (b) **narušení legitimního očekávání** Účastníků řízení;
 - (c) **majetkové újmě** Účastníků řízení.
 - (d) **ohrožení zdraví a životního prostředí;**
 - (e) **zásahu do pohody** a kvality bydlení;
 - (f) **porušení právních předpisů;**
 - (g) **porušení územního plánu** obce Herálec,jak dále odůvodnil Účastník řízení v podrobnostech v Námitkách.
4. Dne 13. 3. 2024 bylo v přerušném Řízení pokračováno, a to na základě Oznámení o doplnění podkladů a pokračování v řízení („**Oznámení o pokračování**“). Účastník řízení v souladu s Oznámením o pokračování zaslal Stavebnímu úřadu dne 15. 4. 2024 své vyjádření („**Vyjádření k doplněným podkladům**“), doplněné dne 17. 4. 2024 o další relevantní skutečnosti („**Doplnění vyjádření k doplněným podkladům**“).

5. Stavební úřad vydal dne 29. 4. 2024 „Rozhodnutí o schválení stavebního záměru na stavbu revitalizace živočišné výroby v zemědělském obchodním družstvu v Herálci na pozemcích parc. č. 927/1, 927/10, 927/33, 927/43, 927/45, 927/49, 927/56, 927/204, 927/209, 1378/1, 1379, 1380, 1382/2, 1384/3, 1391/4, 1392/2, 1405/6, 1405/7, 927/42, 1389/1, 1385/1, 1392/1, 927/237 v katastrálním území Herálec (ochranné pásmo bude dále zasahovat na pozemky: parc. č. 927/32, 1382/1, 1405/6, 1405/7 v katastrálním území Herálec)“ pod č. j. MHB_ST/460/2022/Pa-41 („**Rozhodnutí**“).
6. Rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce Městského úřadu Havlíčkův Brod, a to od 30. 4. 2024 do 15. 5. 2024. o. Vzhledem k tomu, že se ve Stavebním řízení jednalo o řízení s velkým počtem účastníků, doručoval Stavební úřad účastníkům řízení písemnosti podle 94k písm. a) až d) Stavebního zákona. Účastník řízení tímto podává včasné odvolání v zákonné 15denní lhůtě, když patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou (tj. 15. 5. 2024).
7. **Účastník řízení tímto podává včasné odvolání proti Rozhodnutí v celém jeho rozsahu, neboť je nesprávné a nezákonné a bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, jak Účastník odůvodňuje níže.**

II.

ODŮVODNĚNÍ ODVOLÁNÍ

A. ROZPOR S PRÁVNÍMI PŘEDPISY A NEPŘEZKOUMATELNOST

8. **Účastník řízení trvá na tom, že Stavební úřad dostatečně neposoudil, zda povolení Záměru v území je v souladu s požadavky dle Stavebního zákona.**
9. Podle § 68 odst. 3 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád („**Správní řádu**“) v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
10. Pokud jde o obsah pojmu nepřezkoumatelnosti,¹ odkazuje Účastník řízení na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu²ze které vyplývá, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, „*jestliže není zřejmé, jakými úvahami se soud či správní orgán řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu; proč považoval námitky za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč subsumoval skutkový stav pod zvolené právní normy.*“ Povinnost správních orgánů, svá rozhodnutí řádně odůvodnit je jedním z principů, představujících součást práva na řádný proces a vylučujících libovůli při rozhodování.³
11. **Účastník řízení rovněž odkazuje na nedostatečné odůvodnění námitek (všech účastníků) ze strany Stavebního úřadu, neboť se Stavební úřad s námitkami**

¹ Viz strana 30 Rozhodnutí: „*Jedná se tedy o námitky, o kterých již bylo jednou rozhodnuto v rámci přezkumných řízení, a proto jsou dle názoru stavebního úřadu nedůvodné.*“

² Srov. např. rozsudky ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007-64, nebo ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005-245, ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38

³ Nález ÚS ze dne 21. 10. 2004, sp. zn. II. ÚS 686/02

účastníků řízení nedostatečně vypořádal, ale odkázal jen na závazná stanoviska. Takový postup nemusí být nutně nezákonný v případě, že námitky směřují proti závaznému stanovisku. Pokud však námitka směřuje do oblasti, jež je povinen zkoumat Stavební úřad, nemůže se Stavební úřad zbavit své povinnosti pouhým odkazem na zjištění jiného úřadu. Stavební úřad v rozporu s právní úpravou a rozhodovací praxí soudů velice povrchně a nedostatečně odkazuje na vypořádání se s námitkami jiných subjektů (viz strana 29 a 30 Rozhodnutí, kupříkladu námitky MUDr. Jiřího Klimeše či Lukáše Moravce), argumenty v nich obsažené jsou pak velice nekonkrétní a obecné. Dle Rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 30. 4. 2019, č.j. 73 A 8/2018–58 lze takový odkaz použít pouze za podmínky, **že by se jednalo o tytéž subjekty.**⁴

12. Nepřezkoumatelné rozhodnutí nedává dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle a způsobem porušujícím ústavně zaručeno právo na spravedlivý proces. **Účastník řízení je přesvědčen, že Rozhodnutí Stavebního úřadu je nepřezkoumatelné a mělo by být zrušeno.**

B. ZÁSAH DO VLASTNICKÉHO PRÁVA ÚČASTNÍKA ŘÍZENÍ, PORUŠENÍ ZÁSADY ŠETRNOSTI A POHODY BYDLENÍ

13. Dle Účastníka řízení Stavební úřad zasáhl do jeho vlastnického práva a současně svým postupem porušil základní zásady činnosti správních orgánů vyplývající z Správního řádu a dalších právních předpisů.
14. Jak Účastník řízení uvedl již v rámci svých Námitek, Záměr zasahuje **nad přípustnou míru** do jeho vlastnických práv a pohody bydlení, společně s právem na podnikání, zejména s ohledem na imise zápachem a hlukem, které budou Záměrem (ve spojení s provozem BPS) způsobeny. Dle § 76 odst. 2 Stavebního zákona však platí, že: „Každý, kdo navrhuje vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, je povinen dbát požadavků uvedených v § 90 a **být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb...**“ Stavební řízení tak podléhá zásadě šetrnosti.
15. Rozhodovací praxe soudů⁵ chápe pohodu bydlení jako *souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, resp. aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení; pohoda bydlení je v tomto pojetí dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku (z dopravy, výroby, zábavních podniků, ze stavebních prací aj.), čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.; pro zabezpečení pohody bydlení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky („přípustná míra“), tedy objektivně existující souhrn činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech.* Nelze se však ani odklonit od *subjektivních hledisek daných způsobem života osob, kterých se má stavba, jejíž vliv na pohodu bydlení je zkoumán dotýkat.* Je nutné rovněž přihlídnout k místním zvláštnostem dané lokality. Významnou roli při posuzování pohody bydlení z hlediska zatížení hraje i časové rozložení v průběhu denní doby a v jednotlivých dnech týdne.
16. Kritériem pro posouzení přípustné míry je pak dle judikatury⁶ „*míra přiměřená poměrům*“, kterou je nutné posuzovat vždy ad hoc s ohledem na soukromoprávní předpisy, zejm. práva

⁴ I z další konstantní judikatury NSS (např. rozsudek ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010 169, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 2266/2011) vyplývá, že na **odůvodnění rozhodnutí o námitkách je třeba klást stejně požadavky jako v případě typických rozhodnutí.**

⁵ Viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 2. 2. 2006, č. j. 2 AS 44/2005-116

⁶ Nejvyšší správní soud, ze dne 23. 4. 2008, č.j. 9 As 61/2007-52

vyplývající z § 1013 zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník. **Překračuje-li tvrzený zásah míru přiměřenou poměrům, překračuje vždy zároveň i přípustnou míru.** Je nutné poznamenat, že míra přiměřená poměrům nemusí naplňovat limity stanovené veřejnoprávními normami, a přesto může dojít k jejímu překročení. Účastník řízení nemůže souhlasit s odůvodněním Rozhodnutí Stavebního úřadu, dle kterého musí jít o „míru, která se již nedá snášet“⁷ Až taková míra z právních předpisů neplyne, požadavek kladený Stavebním úřadem je tak v rozporu s právními předpisy a nezákonný, protože umožňuje zatížení Účastníků řízení způsobem v rozsahu, který je již nad limit daný zákonem. Stavební úřad rovněž nepřihlédl ke specifické povaze Zámečku, což je ke správnému posouzení nezbytné.⁸⁹

17. Stavební úřad by tak měl v rámci odůvodnění Rozhodnutí dbát na důkladné posouzení v souladu s výše uvedenou judikaturou a s § 76 odst. 2 Stavebního zákona, zda imise způsobené provozem Záměru (ve spojení s BPS) nebo hlukem při realizaci a následném budoucím užívání Záměru jsou šetrné a nezasahují nad míru přiměřenou poměrům, nikoliv pouze obecně přípustnou míru do oprávněným zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb. Toto je úkol Stavebního úřadu a nelze jej přenést na účastníky řízení, jak ostatně Účastník řízení popisuje v odstavcích 18 až 20.
18. Realizací Záměru dojde k narušení pohody bydlení Účastníka řízení ve smyslu výše uvedených rozhodnutí. Už v současnosti Účastník řízení trpí zápachem z Družstva, způsobeným mj. nedodržováním postupů při nakládání se zapáchajícími látkami a provozem BPS. Realizací Záměru dojde k prohloubení daného problému. Zámeček a okolní zámecký park se nalézá v těsné blízkosti zamýšleného Záměru ve směru převažujícího proudění větru od zamýšleného Záměru. Navíc i stavební řešení Zámečku, který je ve tvaru

⁷ Srov. Rozhodnutí Stavebního úřadu (strana 27, část Ad D.): „Dle názoru stavebního úřad z podkladů shromážděných v řízení vyplývá, že záměr svým vzhledem významně a nad míru přiměřenou poměrům nenarušuje okolní charakter zástavby ani atmosféru klidného bydlení, kdy v porovnání se stávajícím stavem nedojde ke snížení pohody bydlení v takové míře, kterou by vlastníci okolních nemovitostí **nemohli snášet**. Odůvodnění různých aspektů vlivů, toto dokazujících, je uvedeno i na jiných místech oddílu s vyhodnocením námitek, současně i v obecné části odůvodnění vydaného rozhodnutí.“

⁸ Srov. komentář k z. č. 89/2012 Sb.: „Soudy musejí při rozhodování o imisních žalobách zohlednit **druh pozemku, na nějž imise dopadají, za účelem zjištění jeho obvyklého užívání**, aby pak na základě toho mohly uzavřít, zda je vlastník v tomto obvyklém užívání v důsledku imisí podstatně omezován, či nikoliv (NS 22 Cdo 3940/2014 a 22 Cdo 3552/2021).“ či rozhodnutí NSS, sp. zn. 22 Cdo 2484/2023: „Soud však má vždy zjistit, jaká míra obtěžování nepřekračuje přiměřené poměry jak v daném typu lokalit, tak i v konkrétním místě.“

⁹ Srov. rozhodnutí NSS, sp. zn. 22 Cdo 942/2020: „Otázkou obtěžování zápachem se Nejvyšší soud zabýval v rozsudku ze dne 29. 3. 2017, sp. zn. 22 Cdo 4847/2016: „Nelze pominout specifické rysy obtěžování zápachem, jehož hodnocení je obtížné. To však neznamená, že by soud měl zcela rezignovat na zásady uvedené v R 14/2006, je však třeba je přizpůsobit konkrétní situaci. Je třeba zvážit, jaká je v dané lokalitě s přihlédnutím k jiným obdobným lokalitám (tj. například k tomu, zda jde o město, vesnici nebo o pozemky sloužící jen k zemědělskému využití) přiměřená míra konkrétních imisí, tj. zápachu z úložiště hnoje, a jaká je míra imisí v dané věci. Při tom lze kromě ohledání na místě samém **vycházet z výpovědi svědků**, kteří se mohou vyjádřit i k míře zápachu v místě, kde je žalobce obtěžován, a porovnat jeho intenzitu s jinými místy v obci, příp. v jiných podobných obcích, a také ze zpráv obcí, státních orgánů a institucí, zejména těch, jejichž úkolem je ochrana životního prostředí (viz zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší). **V odůvodnění rozhodnutí je třeba vystihnout též intenzitu zápachu tak, jak je to možné (nelze samozřejmě žádat zcela exaktní závěry). Z toho se pak vychází ve vykonávacím řízení, ve kterém půjde o zjištění, zda imise oproti stavu v době rozhodnutí soudu poklesly natolik, že již nevnikají na pozemek oprávněného (žalobce) v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně neomezují obvyklé užívání pozemku**“. K tomu se poznamenává, že – jak v nyní projednávané věci uvedl odvolací soud – míra vnímání zápachu může být u různých lidí různá, a odlišně může být zápach vnímán i v různých ročních obdobích.“

písmene U otevřeného směrem k BPS, napomáhá negativním vlivům, neboť zápach z BPS se „drží“ na nádvoří Zámečku a dispozice stavby brání jeho rozfoukání prouděním vzduchu pryč. To povede k poklesu zájmu o služby Zámečku a celkově tedy k zásahu do vlastnického práva a práva na podnikání Účastníka řízení, jak ostatně potvrzuje i Evropský soud pro lidská práva ve svém rozhodnutí ze dne 9. 12. 1994, věc López Ostra/Španělsko.¹⁰ Shora uvedenou rovinu Záměru dle Účastníka řízení Stavební úřad v Rozhodnutí nedostatečně vypořádal.

19. Stran zásahu do vlastnického práva (a práva na podnikání) a pohody bydlení Stavební úřad posuzoval vliv navrhovaného Záměru na okolní výstavbu. Stavební úřad přitom neodůvodnil, na základě jakých úvah došel k závěru, že je Záměr přípustný. Stavební úřad ve své argumentaci vychází z údajů uvedených v projektové dokumentaci, kdy je jasné, že stavebník v podkladech nikdy neuvede, že porušuje právní předpisy, ba naopak uvede takové parametry, aby plně vyhovovaly stavebníkovi. Takový postup je ze strany Stavebního úřadu chybný.¹¹
20. Stavební úřad tak dostatečně nezdůvodnil, na základě čeho lze dovodit, že Záměr nenaruší užívání staveb a zařízení ve svém okolí (vč. Pozemků Účastníka řízení a Zámečku), když dále pouze konstatoval, že *„nevyplyvá, že by vlivem umístění a povolení Záměru došlo k negativnímu ovlivnění okolí nad úroveň stanovenou právními předpisy a současně i nad míru přiměřenou poměrům v dané lokalitě“* s pouhým odkazem na stanoviska dotčených orgánů. Tato argumentace je dle Účastníka řízení lichá, neboť se v ní Stavební úřad nevypořádává s argumenty Účastníka řízení.
21. **Tímto postupem Stavební úřad zatížil Rozhodnutí vadou spočívající jednak v jeho nepřezkoumatelnosti a také jeho rozporu s § 76 odst. 2 Stavebního zákona. Účastník řízení je přesvědčen o tom, že Rozhodnutí nezaručuje, že nedojde k narušení pohody bydlení v rozporu s právními předpisy.**
22. Nad rámec shora uvedeného Účastník řízení odkazuje na stranu 19 Rozhodnutí, odstavec 2 části Ad. A), u kterého chybí část věty Stavebního úřadu a Účastníků řízení tak není zřejmé, co plyne z vyjádření Krajské hygienické stanice. **I tato skutečnost vede k nepřezkoumatelnosti postupu Stavebního úřadu v Řízení a Rozhodnutí.**

C. SNÍŽENÍ HODNOTY MAJETKU ÚČASTNÍKA ŘÍZENÍ

23. Účastník řízení je přesvědčen o tom, že se Stavební úřad nedostatečně vypořádal s námitkami budoucích imisí, jak jsou tyto blíže popsány v Námitkách. Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že s námitkami budoucích imisí (zápach, hluk) a snížením ceny okolních pozemků se musí příslušný stavební úřad v rámci stavebního řízení vypořádat, byť mají převážně soukromoprávní povahu. K tomuto viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 171/2019-37: *„Pokud hrozí, že budou v důsledku umístění stavby vnikat na pozemek jiného vlastníka tzv. nepřímé imise v míře nepřiměřené místním poměrům, které budou podstatně omezovat obvyklé užívání sousedního pozemku, neměl by stavební úřad stavbu do území vůbec vpustit nebo by měl ke snížení těchto negativních dopadů stanovit omezující podmínky.“*
24. Rozhodnutí dále stanovuje, že *„Požadavky na kvalitu prostředí nelze absolutizovat – určité zatížení okolí způsobuje obecně každá stavba, přičemž po vlastních okolních staveb je*

¹⁰ Srov. rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva, rozsudek ze dne 9. 12. 1994, věc López Ostra/Španělsko (41/1993/436/515): *„Závažné znečištění životního prostředí může, aniž by způsobilo vážné poškození zdraví, narušit blahobyt jedince a bránit využívání obydlí a v důsledku toho narušit soukromý a rodinný život. To může znamenat porušení čl. 8 Evropské úmluvy.“*

¹¹ Srov. rozhodnutí NSS, sp. zn. 8 As 41/2014.

spravedlivé požadovat, aby takovéto zatížení snášeli, je-li přiměřené poměrům.“ Účastník řízení kvalitu prostředí neabsolutizuje, nýbrž Námitkami, se kterými se Stavební úřad nevypořádal řádně, upozorňuje na zátěž, kterou Záměr přináší, přičemž tato je v rozporu s právními předpisy.

25. Stavební úřad ve svém Rozhodnutí v rozporu se shora uvedenou judikaturou pouze odkázal na stanovisko dotčených orgánů, dle Účastníka řízení pak nedostatečně a nepřezkoumatelně. Tímto postupem Stavební úřad zatížil Rozhodnutí vadou spočívající jednak v jeho nepřezkoumatelnosti, jednak v jeho nezákonnosti.

D. OHROŽENÍ ZDRAVÍ A ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

26. Stavební úřad v Rozhodnutí dále nedostatečně odůvodnil otázku negativního působení zápachu na okolí, neboť toliko odkázal na podklady, kterými disponuje. Vlastní posouzení Stavebním úřadem zcela absentuje. Účastník řízení je toho názoru, že nejsou ani dostatečně uvažovány synergie mezi provozem Kravína a BPS, když se právě zápach vycházející z obou provozů kumuluje a negativně působí na obyvatelstvo obce (vč. Účastníka řízení a jeho hostů). Stavební úřad se touto otázkou ve svém Rozhodnutí zabývá toliko velice povrchně, bez bližšího odůvodnění, které by bylo založeno na racionálních podkladech. Důkazem shora uvedeného je např. nesprávné a nedostatečné posouzení zápachu ze silážního žlabu. Za účelem eliminace negativního působení zápachu ze silážního žlabu mělo být Stavebním úřadem nařízení zakrytí silážního žlabu vč. odtahu zápachu do biofiltru, resp. bez jeho zakrytí neměl Stavební úřad Záměr povolit.
27. Účastník řízení je přesvědčen, že Souhlasné závazného stanovisko k posouzení vlivů Záměru na životní prostředí Krajského úřadu Kraje Vysočina, Odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. KUJI 38246/2021 ze dne 3. 5. 2021, ve znění závazného stanoviska MŽP, č. j. MZP/2022/560/1832 ze dne 10. 11. 2022 („**Stanovisko EIA**“), ve znění změny rozhodnutí MŽP, Sp. zn.: ZN/MZP/2022/560/167, je vadné a nezákonné. Hlavní důvody pro vadnost Stanoviska EIA spatřuje Účastník řízení zejména v nesplnitelných podmínkách pro realizaci Záměru, stanovených ve Stanovisku EIA (např. „*V případě stížností obyvatel na obtěžování zápachem majícím původ v provozech souvisejících s chovem skotu, opakovaných více než jedenkrát v průběhu 30 dnů a vyhodnocených příslušným orgánem ochrany ovzduší jako důvodných, nasadit další dostupné snižující technologie pro omezení maximálních krátkodobých koncentrací amoniaku dle Metodického pokynu odboru ochrany ovzduší MŽP, Věstník MŽP č. 1/2018.*“). Samotné MŽP ve změně Stanoviska EIA stanovuje, že lze označit stanovisko za nezákonné, pokud „*podmínka nemůže naplnit účel, pro který byla stanovena.*“ Takovýchto podmínek, tj. podmínek, které nemohou naplnit účel, pro které byly stanoveny, je ve Stanovisko EIA více (viz výše).

Účastník řízení rovněž upozorňuje na to, že i přes rozhodnutí MŽP je Stanovisko EIA neurčité, co se závazných podmínek týče. Otázka dopravy (bod E) nebyla ve Stanovisku EIA řádně zhodnocena, MŽP se jí nezabývalo. S tímto postupem Účastník řízení nemůže souhlasit, neboť požadavek na namítnutí porušení konkrétního ustanovení zákona není nikde vyžadováno. Takový postup správních orgánů je nesprávný a nezákonný. Účastník řízení je rovněž přesvědčen o tom, že Stanovisko EIA (ani po změně MŽP) není dostatečně odůvodněné, když není seznatelné, z jakých ustanovení správní orgány vycházely. Pro Účastníka řízení je tak Stanovisko EIA (po změně MŽP) nepřezkoumatelné.

Účastník řízení proto navrhuje, aby bylo Stanovisko EIA přezkoumáno. Účastník řízení proto v souladu s § 149 odst. 7 Správního řádu¹² navrhuje, aby bylo Stanovisko EIA

¹² Srov.: „*Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků.*“

přezkoumáno.

28. Na tomto místě upozorňuje Účastník řízení na to, že nebyl jako účastník řízení připuštěn do řízení o zastřešení (č. j.: MHB ST/911/2022/Pa-5 JID 86287/2022/muhb; viz podmínky dle Stanoviska EIA), tudíž mu byla odeprána ochrana jeho práv, spojených rovněž se Záměrem a Řízením.
29. V souladu se Stanoviskem EIA (po změně MŽP) mělo Družstvo zajistit následující: „Na základě dohody s provozovatelem bioplynové stanice **zajistit, aby žádost o změnu povolení provozu bioplynové stanice podle § 13 odst. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, obsahovala návrh následujících opatření: a) Návrh zastřešení skladu digestátu bioplynové stanice. b) Jakákoliv manipulace se vstupními materiály, které mohou způsobovat pachovou zátěž na území provozu bioplynové stanice, musí vést k jejich co nejrychlejší aplikaci do bioplynové stanice nebo k jejich zaplachtování. c) Siláž odkryt pouze v takovém rozsahu, jaký bude bezprostředně odebrán do bioplynové stanice. d) Při sklizni vždy aplikovat do siláží a senáží biotechnologické konzervanty, které potlačí nežádoucí kvašení za vzniku podílu např. kyseliny máselné nebo oxidaci za vzniku alkoholů. e) Evidovat a pro účely případné kontroly doložit seznam aktuálně použitých konzervantů pro výrobu siláží a senáží.“** Tato opatření však Rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, č. j.: KUJI 44610/2023, sp. zn.: OZPZ 516/2023 Žák, neobsahuje, čímž jej staví do rozporu se Stanoviskem EIA. Rozhodnutí je tak nesprávné a v rozporu se Stanoviskem EIA (po změně MŽP).
30. **Účastník řízení rovněž upozorňuje na to, že Rozhodnutí je vnitřně rozporné, když Stavební úřad (str. 30 Rozhodnutí) uvádí, že má dojít k aktualizaci havarijního plánu přes uvedení stavby do provozu. Stanovisko EIA však uvádí, že k aktualizaci havarijního plánu je nutné přistoupit ve fázi přípravy Záměru. Rozhodnutí je tak v rozporu se Stanoviskem EIA, Stanovisko EIA je v rozporu se Závazným stanoviskem OŽP.**
31. V souvislosti s realizací Záměru dojde rovněž ke zvýšení zápachu souvisejícího s nárůstem dopravy zápachajících vstupů a výstupů produkce Kravína. Přestože v závěru závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina se sídlem v Jihlavě („KHS“), č.j. KHSV/32485/2021/HB/HP/Muš ze dne 25. 1. 2022, které bylo vydáno v souvislosti se Záměrem („**Závazné stanovisko KHS**“) je uvedeno, že oproti současnému stavu dojde k celkovému snížení dopravy o 1849 ks nákladních vozidel ročně, je tento závěr zavádějící, jde-li o zápach související s dopravou. Přestože ze závěru Závazného stanoviska KHS vyplývá, že dojde k celkovému snížení dopravy v souvislosti s realizací Záměru, dojde pouze ke snížení dopravy, která neobtěžuje okolí svým zápachem. **Naopak dojde k celkovému navýšení jízd, které budou převážet látky a materiály, které silně zapáchají, tj. hnůj, digestát, odpadní voda a mrtvá těla skotu, přičemž toto navýšení má činit ročně přibližně 500 jízd, tj. zhruba 2 jízdy denně. Účastník řízení je tak přesvědčen, že dojde k navýšení celkového zápachu.** Dle Účastníka řízení je tedy Závazné stanovisko KHS nedostatečné a zavádějící, a to bez ohledu na sdělení KHS ze dne 31. 8. 2022, odkazující na sdělení MZ, č.j. MZDR 24128/2022-2/OVZ, které nebylo Účastníku řízení předloženo, a mělo by být řádně přezkoumáno postupem podle § 149 odst. 7 Správního řádu.
32. Účastník řízení je přesvědčen, že se Stavební úřad nedostatečně v Rozhodnutí vypořádal s otázkou rizika ohrožení zásobování obyvatel a dalších osob v Obci. S ohledem na současné klimatické podmínky by se nyní neměla přijímat jakákoliv rozhodnutí, která by do budoucna mohla ohrozit stabilní dodávky pitné vody pro obyvatele Obce (vč. Manželů Kasperových) či zákazníky a personál Zámečku. Stavební úřad se v Rozhodnutí omezil toliko na odkázání se na stanovisko Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, jako

vodoprávního úřadu č. j. MHB_OZP/406/2022/UI („**Závazné stanovisko OŽP**“), které v rozporu s Rozhodnutím uvádí, že je nutné zohlednit vysokou úroveň hladiny podzemních vod, přičemž Rozhodnutí o tomto problému mlčí, resp., pouze cituje podklady stavebníka, které jsou dle Účastníka řízení vadné a zkreslené. Dle Účastníka řízení je tak rovněž Závazné stanovisko OŽP nedostatečné a mělo by být přezkoumáno, Rozhodnutí co do části týkající se ochrany vod nesprávné a nezákonné.

33. V souladu se stanoviskem – souhlasem k trvalému odnětí půdy ze ZPF Odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Kraje Vysočina, č. j. KUJI 22041/2022 OZPZ 434/2022 ze dne 9. 3. 2022 („**Stanovisko ZPF**“) mají být dodrženy Družstvem jednotlivé podmínky Stanoviska ZPF. Účastník řízení je přesvědčen, že tyto podmínky nejsou správné a v souladu s aktuálními právními předpisy. Z tohoto důvodu Účastník řízení navrhuje přezkoumání Stanoviska ZPF, jehož nesprávnost způsobuje nezákonnost a nepřezkoumatelnost Rozhodnutí.

E. ROZPOR S ÚZEMNÍM PLÁNEM

34. Účastník řízení je toho názoru, že by pro zajištění udržitelného rozvoje území s ohledem na požadavek: „*Předcházet střetům vzájemně neslučitelných činností v území návrhem vhodného plošného a prostorového uspořádání území, zejména chránit obytná a rekreační území před negativními vlivy z koncentrovaných výrobních činností a z dopravy,*“ měla být zohledněna priorita územního plánování Kraje Vysočina, neboť **Záměr koncentrovanou výrobní činnost představuje, přičemž tato činnost je v rozporu s požadavkem ochrany obytného a rekreačního území**, a to i přes to, že Stavební úřad v Rozhodnutí tvrdí opak, přičemž své tvrzení opírá o stanovisko územního plánování („**Stanovisko územního plánování**“).
35. S ohledem na shora uvedené je tak Účastník řízení přesvědčen o tom, že jak Rozhodnutí, tak i samotné Stanovisko územního plánování nebylo vydáno v souladu s právními předpisy, jakož i územně plánovací dokumentací na Záměr dopadající. **Z tohoto důvodu je tak Stanovisko územního plánování nepřezkoumatelné a nezákonné a Účastník řízení navrhuje, aby nadřízený orgán územního plánování přezkoumal Stanovisko územního plánování. Samotný Záměr a Rozhodnutí jsou v rozporu s právní úpravou a požadavky dotčených orgánů státní správy. Účastník řízení rovněž v souladu s § 149 odst. 7 Správního řádu navrhuje, aby došlo k přezkumu Stanoviska územního plánování, a to pro jeho rozpor s právními předpisy.**

IV.

Závěr

36. **Stavební úřad nesplnil svoji povinnost vyplývající z právních předpisů, zejména postupoval v rozporu se zásadou materiální pravdy dle § 3 Správního řádu, jelikož nedostatečně zjistil skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a při svém Rozhodnutí nepostupoval tak, aby byly naplněny požadavky obsažené v § 2 Správního řádu, jelikož Rozhodnutí není postavené na spolehlivě zjištěném stavu věci a Rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné.**
37. Rozhodnutí je s ohledem na výše uvedené nepřezkoumatelné také z důvodu nedostatečného nebo zcela absentujícího správního uvážení v odůvodnění, které dosahuje takové intenzity, že odůvodnění Rozhodnutí neposkytuje skutkovou ani právní oporu výroku rozhodnutí a není z něho zřejmé, jakými úvahami se Stavební úřad při rozhodování řídil.

38. Účastník řízení dále odkazuje na své Námitky (vč. Vyjádření k doplněným podkladům a Doplnění vyjádření k doplněným podkladům) podané v průběhu Řízení. Účastník řízení **trvá na svém názoru, že umístěním a realizací Záměru dojde k závažnému zásahu do jeho vlastnického práva, a to v neadekvátní míře s ohledem na neúčelnost Záměru.**
39. **S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto Účastník řízení navrhuje, aby Krajský úřad Kraje Vysočina, Odbor územního plánování a stavebního řádu Rozhodnutí ze dne 29. 4. 2024, č. j. MHB_ST/460/2022/Pa-41 zrušil, a věc vrátil k dalšímu projednání Městskému úřad Havlíčkův Brod.**

Za Účastníka řízení

JUDr. Ing. Ivan Barabáš, advokát